

GÜCÜN DİNE ETKİSİ

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (32.) dersidir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Sözümüzü unutmamamız gereken bir hakikatle başlatacağım: Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme indirilmiş bulunan İslam dini, gücü kendinden olan bir dindir.

Musa aleyhisselamdan sonra bütün peygamberler orduları, toprak muhafaza mantığı ve insan yönetim sistemleri olan peygamberlerdir. Ondan önceki peygamberlerin bir bölümü ise şimdi insanlara sunulmak istenen şirin, gücü olmayan, hocaların sadece insanlara ricada bulunabildiği din şeklindeydi. Hayat tekâmül ederken din de Âdem aleyhisselamdan beri tekâmül ede ede yani büyüye büyüye, açıla açıla devam eden bir peygamberlik silsilesiyle gelmiştir.

Musa aleyhisselam, toprak diye ayağa kalkmış bir peygamberdir. Toprak ve halk istemiştir. Ondan önceki peygamberler ise "Allah'tan korkun, putlara tapınmayın, hile yapmayın, birbirinize tuzak kurmayın" gibi daha yoğun itikat ve ahlak gündemiyle insanların önünde peygamber olarak durmuşlardı. Gücü olmayan yani güçle bugün ne kastediyorsak; **silah, para, insan birikimi... olmayan bir din, yağmurun boş araziye yağması gibidir. İnsanlar bundan o dinin rengini alacak şekilde etkilenmezler.** Bu hakikati Kur'an-ı Kerim'de bariz şekilde görebiliriz.

Kur'an'da Hadid suresi var. Hadid, demir demektir. Kur'an-ı Kerim'de birden çok yerde 'hadid' kelimesi geçiyor. Ama burada surenin adıdır ve adını yirmi beşinci ayetinden alıyor. Bildiğimiz, inşaatlarda kullanılan ya da arabanın jantını yapmak için kullanılan demir. Hayatımızın her yerinde ve hammaddesi devletlerin endüstriyel gücünü gösteren simgedir. Demiri topraktan çıkarıp eriten ülkelerin sanayisi güçlü sanayidir. Ayeti zihnimizde dinin ne olması gerektiği ve nasıl insanları etkisi altına alacağına dair işaret olsun diye çok dikkatli bir şekilde dinleyelim sonra da ezberleyelim. Bize merî sistemlerin, ithal düzenlerin emrine ve kalıbına sokulmak istenen, İslam'ın başına örülme istenen çorabın ne olduğunu anlatan bir ayettir bu.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيُقَومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

"Biz, peygamberlerimize açık mucizelerle gönderdik biz." "لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ" "İnsanlar adaletli bir ortamda yaşasınlar diye."

Allah, Hadid suresinin yirmi beşinci ayetine göre peygamberleri niye göndermiş? İnsanlar adil bir ortam ve düzende yaşasınlar diye. Bu neyle sağlanacakmış? Peygamberlere gelen kitaplar ve öğretilen adil düzen, mizan, ölçü ile. Ayet devam ediyor: "وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ" "Bunun için de demiri indirdik." "فِيهِ" "مَنْ يَنْصُرُهُ" "Allah bilmek istiyor," "وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ" "Çok güçlü..." "وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ" "...ve insanların bir menfaati de var", insanlar için güç de var demirde menfaat de.

Allah, Davud aleyhisselamla ilgili وَآلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ buyuruyor. "Biz ona demiri eritip sanat malzemesi yapmayı öğrettik." Allah, peygamber gönderiyor, bu peygamberlere kitap veriyor, adaleti, hakkaniyeti öğretiyor. İnsanların faydasının bulunacağı, güç elde edecekleri demiri de gönderiyor. Demek ki demirden kasıt, güçlü olmak. Bütün bunları Allah niye yapmış? "وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ" "Allah bilmek istiyor," "مَنْ يَنْصُرُهُ" "kim Allah'a..." "وَرُسُلُهُ" "...Peygamberi'ne yardım edecek." Ahiret, cennet, cehennem vaatleri ve tehditlerinden akıllanıp güç kullanarak, kılıç kullanarak, demirden güç elde eden silah kullanarak Allah için kim meydana çıkacak, bunu görmek istediğimizden bunu yaptık.

لَنْ أَلَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ “Hâlbuki Allah güçlüdür, azizdir”, böyle bir şeye ihtiyacı yoktur. Ama bu oyunun, bu sahnede, bu aktörler tarafından, bu şekilde gerçekleştirilmesini murat etmiş oluyor.

Kardeşlerim,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yirmi üç yıllık nübüvvetinin son sekiz senesine sıkıştırılmış altmış üç cihat hareketi görüyoruz. Altmış üç kere Medine'den ordu planı yapılmış. Çünkü ayet, çok açık bir şekilde güçlü bir ümmet istediğini, cihat edecek bir ümmet istediğini ve bunun için de demirin hammadde olarak peygamberlerin emrine verildiğini söylüyor. Güçlü bir ümmet isteniyor. Çünkü ümmet-i Muhammed, bütün insanlık için çıkarılmış bir ümmettir. İnsan, fitratı gereği güçlüden yana olur. İnsanın yapısı budur.

Çocuk, annesinin eteklerinde oyun oynar; para babada, tokat atınca baba sarsıyor, 'hey' dedi mi baba susuyor herkes; çocuk da babayı tutmaya başlıyor. İnsan psikolojisi budur. Güçlüden yana tavır koyar insanlar. Din sadece nasihat, öğüt, teşvik, ahiret vaadinden ibaret bir metotla yola çıkarsa ona rağbet bir puandır. Hayır, din eğer yanında demirin de bulunduğu bir kaynakla yola çıkarsa ona rağbet başkadır. Nitekim Medine'ye hicret eden Muhammed aleyhisselama bir kişi, iki kişi, üç kişi iman etmeye geliyorlardı; Mekke, Arap Yarımadası'nın merkezi olarak fethedilince kitleler hâlinde imana gelmeye başladı. Çünkü Mekke'nin fethi gücü gösterdi.

Bugün ümmet-i Muhammed'in dininin, bin dört yüz küsur senelik şerefli geçmişinin Batı kültürünün etkisi altında sanki renk değiştiriyormuş gibi sıkıntı yaşamamasının nedeni, Batı'nın iki yüz senedir silah, para ve insan donanımı bakımından dünyanın en güçlü durumdaki birleşimi temsil etmesidir. Güçlü olduğu için gücüyle beraber kendi çapındaki inancını da dikte etmeye başlamıştır. Bu sebeple ashab-ı kiram, Mekke'yi fethedenler olarak yirmi kişiyle çıktıkları yerden bin kişiyi fethedip dönen kahramanlar olarak, gittikleri yerde beraberlerinde güç de bulunduğu için dünyada kitlelerin peşlerinde koştuğu kimselerdiler.

Maddî güç; silah, para, organize ve donanım-insan birikimi olarak Batı tarafına geçtikten sonra bu güçlü görüntü, Hıristiyanlığın da reklamı hâline geldi. Hiçbir misyoner Afrika'ya gittiğinde hiçbir insanın kalbini ikna edecek bir şey anlatmıyor. “Eli paralı beyaz adam”, “filmlerde izlenen silahların mucidi beyaz adam” olduğu için insanlar Hıristiyanlığa geçiyorlar –misyonerlerin akidevi başarısından dolayı değil. Bu, ceplerinin ve medyalarının başarısıdır. Misyonerler, kimseyi akide açısından ikna edebilmiş değildir. Ama insanlarda güçlünün yanında olma hazzı vardır. Bir müridin, şeyh efendinin yanında olması da onun Allah katında güç sayılabilecek bir üstünlüğü bulunmasındandır. Bir arkadaş bir arkadaşına niye itaat etsin ki?

Bir âlimin dizinde yirmi sene duran bir talebe de onun karakaşına hayran değildir. İlim olarak, âlimlik olarak kudreti üstün görüldüğü için onun yanında durmak ister. Talebe için de budur, mürit için de. Vatandaşın bağlandığı parti için de budur. Bu sebeple bir partinin iktidar olma şansı var diye bir reklama yapılacak harcama, (yani 'anketlerde gösterdiğine göre iktidarda olma şansı var') vatandaşlara para dağıtmaktan daha güçlü bir yatırımdır.

Çünkü insanlar güçlünün yanında bulunmaktan güç zevki alırlar, huzur bulurlar. Kendilerini güvende hissederler. Bu sebeple iki yüz senedir Batı'nın kültür kaynakları, Batı'nın güç kaynakları ve enformasyon yapılaşması hep İslam'ı batan, geri giden, Müslümanlar'ın sefil kaldığı, ezdiği propagandası üzerine kuruludur. Böylece insanlar yükselişte olmayan bir dinde bulunmanın ezikliğini hissetsin isterler. Ama hacca gidip gelenler, orada izdihamdan insanların birbirini ezdiğini görünce bu propagandanın çok yanlış olduğunu anladılar. “Geçen sene teravihi yüz kişiyle kılmıştık, bu sene beş yüz kişi kıldık. Kısa surelerle kıldırığımızda camide yirmi kişi vardı, hatimle kıldırınca yüz kişi oldu.” Bu fiiliyatı gördükçe Müslümanlar, Batı'nın yalan söylediğini anladılar ama propaganda unsuru olarak

kullanılan güçler daha yaygın, daha kapsamlı çalışma yaptığı için de yeni yetişen nesillere İslam'ın zayıflayan değil güçlü din olduğunu anlatmaya Müslüman âlimler veya bu işten mesul kimseler yetişemedi.

Müslüman da olsa insanlar, gücün etkisinden sıyrılmaları mümkün değildir. Bugün ümmet-i Muhammed'in akidesi ve fıkıh konusunda, pazarlık yapılabilir durumda olması ya da bu zafiyeti gösteren Müslümanlar'ın bulunması Batı'nın gücünden kaynaklanmaktadır. **Bugün yeni yeni ortaya çıkan, Batı'nın sosyoekonomik çöküşe gittiğini gösteren işaretler, Allah'ın izniyle on sene daha devam ettikten sonra Mekke'nin fethedildiği günler gibi Batı'dan kitleler hâlinde İslam'a dönüş haberleri gelecektir. Çünkü Batı parasıyla, tankıyla ve sahtekâr medyasıyla İslam'a ve bütün din anlayışına karşı durmuştur.**

Almanya'da papazın refakatiyle ölü yakan bir fırını gezdiğimde papaza dedim ki: "Sizin dininizde de benim bildiğim kadarıyla insanı yakmak haram olması lazım." "Evet, öyledir." dedi. "Niye yakıyorsunuz o zaman bu insanları? Hıristiyanlık adına papaz olarak sen yakıyorsun" dedim. Dedi ki: "Zenginler ölülerinin külünü saklamak istiyorlar, bir kavanoz kadar bir kül çıkıyor, külünü saklamak istiyorlar. Roma'daki papalığa çok baskı yaptılar, bu baskıya da dayanamadı onun için izin verdi papalık."

Batı'nın gücü, papalığı da parayla teslim alma gücüdür. Kürtaja papalık diretti ve hâlâ "yasaktır, günahdır" diyor. Büyük hastane sahipleri ve şirketler, bir yerdeki kilisenin badanasına yardım ettikleri için o bölgelerde izin çıkıyor kürtaja. Çünkü Batı'nın dili para dilidir, silah dilidir, terör-organize dilidir. Bunu gösterdiği her yerde güçlüdür. Parası bittiği veya euro değer kaybettiği zaman birbirlerini yiyeceklerdir, onlar yerken Allah'ın izniyle İslam zirve yapacaktır. Ve güneşin Batı'dan doğması da biiznillah iki kere gerçekleşecektir.

Kardeşlerim,

"Kur'an-ı Kerim'deki ayetler bize yeter, niye hadislerle uğraşıyoruz" sözünün aslı, İsa aleyhisselamın sözlerini sıfırlamış, İsa aleyhisselama ait tek bir sağlam söz bırakmamış, bir Enes ibni Malik'i bulunmamış duruma getirilmiş olan sözde ümmeti olan Batı'nın emperyalist kültürünün Müslüman beyinleri de işgal etmiş olmasındandır. Batı, iki bininci senesini doldurduğu Hıristiyanlık kültürüne rağmen hâlâ Hıristiyanlar'ın kiliselerinde tek bir Nuru'l-İzah kadar fıkıh kitabı dahi bulundurulmamış bir hasret içerisinde olduğu için "fıkıh beşer yapısıdır, fıkhı ne ihtiyacımız var, Kur'an bize yeter" denmektedir. Yani Batı etki ederken, sadece askerî ve siyasî etkisini yapmıyor. Askerî ve siyasî etkisini hangi güç sayesinde gösterebilirse onu kullanıyor.

Bin beş yüz sene önce İncil'e uygulanan bütün berbat ve tahrif etme sistemleri bugün Kur'an'a uygulanmaya çalışılmaktadır. İsa aleyhisselamın sözlerinden yoksun bir İncil çıkardıkları, kendi ürettikleri bu mikrobu Müslümanlar'ın üzerine de enjekte ederek Müslümanlar'ın da Peygamber'inden yoksun kalmış, Ebu Hureyresiz bir Müslümanlık, Enes ibni Maliksiz, Ebubekirsiz, Ömersiz -radıyallahu anhüm- okunan bir Kur'an ortaya çıkarmak istemektedirler. Bazı Müslümanlar'ın iyi niyetle, aldanarak bu tuzağa düşmüş olmaları, sonucu değiştirmiyor.

Öyleyse bir kanun koyuyoruz: Biz Batı'nın zulmünü sadece siyasî ve askerî toprak işgali şeklinde görmüyoruz. Kültürümüze, hayat telakkimize yaptıkları baskı da bir zulüm çeşididir. Belki de daha büyük zulüm budur.

İkinci hakikatimiz; -bir silkiniş gerekçesi olsun diye bunu beyan ediyorum- bugün Batı, biraz sonra örneklerini vereceğim konular üzerinden dinimi irdeliyor. Mesela; Allah'ın Peygamberi çok açık bir şekilde "dinini değiştiren yani dinden döneni öldürün" buyuruyor. Sahih ve uygulamaları olan bir

hadis-i şerif. Neredeyse insanlar Engizisyon Mahkemeleri'ne çağrılıp "söyle bakalım, sana göre dinini değiştiren öldürülür mü öldürülmez mi?" diye Müslüman olup olmadığı irdelenecek hâle gelmiştir. Müslümanlar'ın zekâtıyla, sadakasıyla okuyup bir hocalık unvanı alanlar "olmaz böyle bir şey, olmaz" deyip Peygamber aleyhisselamın uygulamalarına varıncaya kadar pek çok şeyi reddetmektedirler. Sadece yani bir örnek olarak bunu zikrettim. Yani Allah'a ve Peygamber'e emirleri ve yasakları üzerinden sataşılmaktadır.

Biz ümmet-i Muhammed isek, bir akide ve amel ümmetiyeşek eğer, Allah'a ve Peygamber'e karşı emirleri ve yasakları kanalından saldırılması bizim topraklarımıza, malımıza, petrolümüze, siyasi kimliğimize saldırılmasından daha fazla etkilemelidir bizi. Yani "Fransa tarafından Nijerya işgal edildi, bir de Çin, Doğu Türkistan'a girdi" herhâlde buna hoş bakacak hâlimiz yok. Ama Avusturya'da birisi: "İslam'da kadına zulmediliyor, Muhammed -haşa- kadına zulmetti" diye bir doktora tezi hazırladığı zaman Türkistan'ın işgali, Ürdün'ün işgali, Anadolu'nun işgalinin içimizde doğurduğu ürperti gibi bir ürperti ortaya koymuyorsak o zaman ümmet-i Muhammed'in akide ümmeti, kitap ümmeti, sünnet ümmeti olmasının bir değeri kalmadı demektir. Çünkü **Allah ve Peygamberi, emirleri ve yasakları üzerinden Allah'tır ve Peygamber'dir. Emirleri ve yasakları, Kur'an sistemi, şeriat mantığı yok kabul edilen bir yerde Müslümanlar'ın "biz dinimize bağlıyız" diye flama asmalarının bir değeri yok.**

Batı'nın kültürümüz üzerindeki açık ve alenî işgali ne yazık ki iki yüz elli sene sonra acı meyveler vermiştir. Bu acı meyveleri bugün biz şöyle devşiriyoruz: Başörtülü ve namaz kılan bir hanımefendi çıkıyor, "Ben Allah'ın bu ayetinin anlamsız olduğunu düşünüyorum" diyebiliyor –maazallah. "Evet, Kur'an'da böyle bir şey var ama bunun zamanı değil şimdi" diyor. "Allah'ın emrinin zamanı ne zamandır?" diye sorunca tökezleyip kalıyor. Bu sonuçları tek tek inceleyip bunun tedbirini almak zorundayız Müslümanlar olarak. Yoksa dünya döner ve bizim tersimize döndürüldüğü için biz, yörüngesi boş ve güneşe ters dönen tipler olduğumuzdan sürekli başımızın döneceği sıkıntılarla karşılaşırız.

Birinci sonuç: Batı'nın iki yüz elli senedir kültürünü üzerimize empoze etmesi –ki ben kravat taktık, dar pantolon giydik... bunlarla ilgilenmiyorum. Pantolon nedir? Yirmi santim fazla verirsin pantolon düzelir gider. Eğer sorun kravat sorunuysa kravatu çıkarırsın, Batı taklidinden kurtulmuş olursun. Sakalımızı kestirmiş, kökü yine bende elhamdülillah. Kesiyordum, şimdi kesmiyorum. Yani bireysel eylemlerle düzeltilebilecek şeyler üzerinde değil asıl sorun. Akidem, imanım, ümmetime ait tarihsel birikim tarumar edilmek üzeredir.

İki yüz elli sene üzerine; Allah'ın kitabı ve Peygamber'in sünnetine karşı çift kişilikli, şizofrenik bir nesil ortaya çıkmıştır. Ahlakı, ana-babaya itaati emrettiğindeki ayetleri cuma hutbesinde dinliyorsan hacı efendi: "Allah'ın kitabına uysana!" diyor. Çocuğu Allah yolunda feda etmekle ilgili, İbrahim aleyhisselamın İsmail'le kıssasını dinlediğinde ise "Zamanı değil şimdi!" Şizofrenik mantık. Tıpkı Hıristiyanlar'ın kendi kitaplarına yaptıkları gibi; hoşuna giden şeyler kutsal, hoşuna gitmeyenler İsa'nın ilaveleri; sil gitsin.

Kur'an-ı Kerim, Nur suresinin 48 ve 49. ayetlerinde bu nesli haber vermişti. Ama biz bu nesli Medine'deki münafıklarla ilgili zannettik. Hayır, Kur'an'da o zamana ait ama şimdi önemi olmayan bir ayet var mı? Kur'an insan karakteri ve genetiğindeki gerçekleri mi konuşuyor yoksa Medine'deki bedevileri mi konuşuyor? Kur'an'ımız insan genetiğindeki gerçekleri konuşan bir kitaptır. Bunlar kıyamete kadar caridir. Nur suresinin 48 ve 49. ayetleri bu şizofrenik hastalığı vurguluyor. Batı bunu çok doğal hâle getirdi. Kutsal itiraz sözü: O iş başka.

O başka, bu başka... nedir Allah'ın sözünün geçtiği yer o zaman? Çift kişilikli. Ona böyle bakan buna böyle bakan anlayış, Kur'an'ımın bin dört yüz elli sene önce dikkatimizi çektiği, bunu unutmayın,

bu hastalığa dikkat edin dediği şeydi. Gaflete düştük, Medineli bedevilere, münafıklara ait bir hastalık zannettik, Batı bunu getirip süt mamasıyla beraber karşımıza çıkardı. Yeni nesli bu hâle getirdi.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
verildiğinde...” yani Allah’ın dediği olsun dendiğinde إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ “...bir gruba bakarsın ki yok derler.” “Eğer kendi lehlerine bir sonuç çıkacaksa...” يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ “...Allah’ın emridir diye koşarak gelirler.” Hayatında bir kere olsun “Allah’tır her şeyin sahibi, malın mülkün sahibi Allah’tır” diye cüretle söyleyememiş birisi bakıyorsun, “çok kötü bir zamandayız” diyor. Niye? “Yahu kardeşim, babam vefat etti. Şu malı bölüşelim diye kız kardeşlerimi çağırdım, ‘Roma hukukuna göre bölelim’ diyorlar. Yahu etmeyin bacılar, haram bu size, Allah kadına yarı erkeğe tam hak demedi mi, ne yapıyorsunuz siz? Korkuyorum hocam, haram yiyecekler, yoksa malda gözüm yok...”

Malda gözü yok mübareğin. Bir kere Allah’a bir kuruş zekât vermemiş, cihat düşmanı, filanca hocanın sakalının uzunluğunu bile kötülük olarak görüyor.

Hahamlar Tevrat’a, papazlar İncil’e böyle yaptılar. Onların kültürüyle oluşmuş, Batı kültüründen etkilenmiş nesil de böyle bir şey olarak çıktı. Dünya artık böyle dönüyor ama biiznillah, yedi milyarıyla dünya böyle dönse de tek yüzümüz olacak ve o da Allah’a dönük olacak inşallah. Vaadimiz budur Rabbimize; tek yüzlü olacağız. Bizim parça parça kıyma makinelerinden geçirilmemiz pahasına da olsa Allah’ın her emrine teslim olacağız.

Bir gizli hastalık olarak daha izleyebiliriz; İslam cihadı, ticareti, ziraatı, zikri, tasavvufu, her şeyi emrediyor. Ama ben bir dernek kuruyorum. Bu derneğim de mesela; eğitim eksenliyse, yüz toplantı yapıyorum yüzü de bununla ilgili. Nerdeyse “zekât vermeye bile gerek yok, bizim çıkardığımız dergiyi al yeter ki” diyorum. Kendi menfaatin oldu mu İslam odur, Allah’ın emri odur. “Benim icat ettiğim bu takkeyi almazsan cennete nasıl gireceksin kardeş, sen cennete gir diye bu takkeyi yaptım zaten” adeta diyor. Batı kültürü. Ver kiliseye üç akçe, bütün günahlarını affedeyim diyen mantık da bu değil miydi zaten?

Batı’dan bize dinin pratiği üzerinde yansıyan hastalık, Batı’yı rahatsız etmeyecek şekilde dine yeni şekil vermektir. Gayba iman, internet haberi kadar güçlü mü? Bu ümmetin topraklarında bin dört yüz sene sonra hangi cüretle kabir azabı inkâr edildi? Gayba iman, bedevilerin korkudan inandıkları şey hâline gelmedi mi? Cin suresi diye Kur’an’da koca bir sure bulunduğu hâlde “cin yoktur” diyenler Müslümanlar’ın hocaları arasında yer bulamıyor mu? Sırf Batı kültürüne uymuyor diye faize kılıf aranmıyor mu? Sırf Batılı ayıp sayar diye Allah’ın açık seçik emri olduğu hâlde zina cezası, hırsızlık cezası uygulanabiliyor mu?

Bugün bir hoca efendi çıkıp “bu cinayetleri anca kısas önler” diyebiliyor mu? “Hırsızlık ancak Allah’ın şeriatıyla önlenebilir” diyebiliyor mu? Niye hoca efendiler iman ettikleri hâlde bu ayetleri okuyamıyorlar? Âlimler bu konularda niye tez yazamıyorlar? ‘Zamanı değil’ ki bunların. Niye zamanı değil? Çünkü zaman, Batı kültürünün hegemonya zamanıdır. Batı da kolu kesilen hırsız istemez, hapishanede beslenen hırsız ister. Sopa vurulan zinacı istemez.

Hâlbuki إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ güç Allah’ın gücüdür, izzet Allah’ın izzetidir. Ama olsun, şu anda Batı güçlü görünmektedir. Dolayısıyla Batı’nın kültüründe bulunmayan şeyin reklamını yapamazsın. Batı’da kadınlar çıplak gezerken kadının tesettüründen söz edemezsin. “Kadın başörtüsü olmaz” demeliydin sen, diyemezsin. Niye? Güçlü olan, kadını örtüyor. Sen de kılıf bulmak zorundasın.

Batı sadece topraklarımızı cetvelle bölüp bırakmamıştır. Zihinlerimizi de mikroskopla bölmüştür, parçalamıştır. Parçalanmış zihinler ve beyinlerle Allah’a kulluk yapmaya çalışıyoruz. Cihat konuşulamıyor. Peygamber Efendimiz’in de aslında saldırı yapmadığı söylenebiliyor. Sekiz yüz

kilometre Tebük'e gitmiş. Savunma cihadı mıdır bu? Ümmetine Pers İmparatorluğu'nu, Bizans'ı hedef gösteren bir peygamber savunma cihadı mı yapıyordu? Böyle bir şey olur mu? Ama çok yakında -Allah o günü bize göstermesin- Avrupalılar'dan, zamanında dedelerimiz İstanbul'u fethettiği için de özür dilersek şaşmayın. Eğer bu zillete razı olursak varacağı nokta budur.

Bizde "vela ve bera" diye bir kavram var. Müminler bir blok, kâfirler bir blok. Bir cuma hutbesi okunsun ya bundan. Tam aksine herkes diyalogdu, hoşgörüydü, geçinmeydi, sosyal yapıydı... bir arada. Kimse kimseyle savaşsın diyemeyiz; böyle bir şey olamaz. Müslüman, Müslüman olmayanı ezemez. Ama Müslüman var, Müslüman olmayan var. Vatandaşlık başka şey, sosyal yaşam başka şey, itikat birliği başka bir şey. O kendine Müslüman demiyordu ben niye ona Müslüman diyeceğim? Müslümanlar'ın topraklarında "nüfus kâğıdında din hanesi olmasın" dendi mi denmedi mi? Mesele bitti.

Şu sonuç ortaya çıktı: Allah'ın şeriatıyla Batı kültürü sentezi üretilmek istenmiştir. Bunda da başarılı olunmuştur. O kadar ki bin dört yüz yıldan, ümmet-i Muhammed'in İslam diye bir dini olduğu günden beri Medine'den Kafkasya'ya ve Güney Afrika'ya kadar ümmet-i Muhammed'in içerisinde "kadınlar da cuma namazına gelecek" diye bir emri hiç kimse anlamadığı hâlde, kadınlar aybaşı olduklarında oruç tutabilirler diye kimse demediği hâlde sırf "kadın yüce putumuzdur, bu yüce putu üzmek Müslüman'a yakışmaz" kültürü ve baskısı altında ezildiği için bazıları, "tutsun orucunu canım, kadının hakkıdır" deyivermişlerdir. "Cuma namazına gelecek kadınlar" demişlerdir.

İşte bu, baskının sonucudur. Biz sadece Kudüs'ün işgalini işgal görüp zihin işgalini işgal görmediğimiz sürece de bu devam edecektir.

Batı kültürünün çocukları kendi geçmişlerini, İsa aleyhisselamın etrafındakileri "şu yolsuzluğa katıldı, bu kadının peşinden gitti, şöyle etti böyle etti" diye çürüttükleri gibi bu ümmetin selef-i salihinini de yeni nesillerin gözünde çürütmeye çalıştı. Ebu Bekir, Ömer, Enes, Ebu Hureyre dendiği zaman bir üniversitedeki herhangi bir araştırma görevlisini konuşmaktan daha rahat konuşuluyor. Yaşayan biri yasal haklarını kullanıp tazminat davası açar diye korkup onun hakkında tam konuşulmuyor ama bu ümmetin geçmişi hakkında çok rahat konuşuluyor.

Çünkü ümmet-i Muhammed'i Arş'a bağlayan halkaların ilkinin kesince Arş'tan kopmuş bir ümmet getirmiş olacaklar. Elhamdülillah ki üzerimizden her gün on tane tank geçirseler içimizdeki Ebu Bekir ve Enes ibni Malik sevgisini söndüremezler. Kimse kalmazsa ben kalırım, sen kalırsın, bu ümmet Âişe'sini kıyamete kadar severek devam eder.

Herkes Müslüman olacak diye bir şart yok. Ama namaz kılanların arasında bile Âişe denince 'radiyallahu anha' demeye ihtiyaç duymayan bir nesil ürettiler. Bu, Batı'nın emperyalist baskılarının ve kendisindeki mikropları bize bulaştırmasının sonuçlarından biridir.

Batı'nın içimize sızdırdığı hastalıklardan biri de bu ümmete adil olmayı öğretmeye kalkmasıdır. Dengede durmayı, orta hâlli olmayı öğretmeye kalktılar ümmetimize: "Allah bu ümmeti vasat ümmet olarak yarattı. Aşırı cihat olmaz, aşırı tasavvuf olmaz, aşırı ibadet olmaz, aşırı infak olmaz, dengeli ol, çocuğu helak etme. Aşırı gitme çocukta" dediler. Bu cümle sahtekâr, Siyonist, emperyalist, kapitalist, liberalist bir cümledir.

Biz dengeli olmaktan şunu anlıyorduk: İki batılın arasında hakkı tutup kalmak. Aşırılık; iki batıldan birini tutmaktır. Ortalı olmak, adil olmak; iki batılın arasında Allah'tan yana kalmaktır. Batı'nın emperyalist kafasında ise hakla batılın arasında menfaatine uygun noktada durmak, ortada durmaktır. Çok fark var ikisi arasında. Putçuluk, aşırılıktır. Ateistlik de aşırılıktır. Bunlar iki batıldır, ortasında 'Âmentü' vardır.

Batı'nın getirdiği dengede ise "ne haktan ne batıldan; menfaatinden yana dur" vardır. Bunun adına biz münafıklık diyoruz. Bunu kıyamete kadar da ömrümüz olsa biiznillah kabul etmeyiz, reddederiz. İskilipli Atıf gibi bedelini öderiz, haktan yana olur gideriz. Menfaatimizi kollayıp münafıklar gibi ahirete gitmeyiz.

Kardeşlerim,

Batılı kendi dinini parçalarken, bizim üzerimize mikrobunu salarken dört yöntem kullanmıştır. Bu dört yöntem bugün, dinimizi ashab-ı kiram gibi yaşayıp dünya hâkimi bir ümmet olmakla dinimiz elimizde olmadığı için dünyanın çullandığı bir ümmet olmak arasındaki tercihimizdir.

Bir: Allah'ın vahyini günlük çıkarımıza göre parçalayarak kabullenme hastalığı: "Onun zamanı değil." Kıyamet günü "sen senin zamanının Müslümanlığını yaşadın" diye bir tercih mi olacak? Hangi ayet hangi zamana göredir öyleyse? Vahyi menfaate göre parçalama.

İki: Fukahanın ve âlimlerin ruhsatlarını toplayıp din oluşturma, hep ruhsat üzerinden yaşama. Faizde en esnek âlim hangisiyse faizde senin müftün o. Oruçta hangisi en esnek davranıyorsa o. Seferilikte hangisi en esnek davranıyorsa o. Ruhsat uzmanları üzerinden din yaşıyorsun.

Üç: Fıkıh ilmini Kur'an'dan ayrı bir ilim hâline getirme çalışmaları, Ebu Hanife'yi Bağdat'ta, Kufe'de kendi başına ekoller oluşturmuş biri hâline getirme hastalığı, böylece pratiği olmayan, herkesin istediği lakırdıyı yapabildiği bir Kur'an üretme.

Dört: Bizi dünyanın yeşilliği ve rengârenk tatları arasında ağızımıza bal sürüp tuzağa düşürme. Holdinglerinde, şirketlerinde, anonim şirketlerinde boğulma hastalığı. Dünya Müslüman'ın helalidir. Ama dünyanın kölesi bir Müslüman olmamalıyız.

Bu dört sıkıntı, Yahudiliği ve Hıristiyanlığı yok hâline getiren sıkıntıdır. Şimdi şeytanların kendi başlarına ördüğü çorabı bizim başımıza geçirmek istemektedirler. Mütefekkirlerimiz, hoca efendilerimiz, vakıf başkanlarımız, ümmet-i Muhammed'in müstakbeliyle ilgili planları olduğunu söyleyen büyüklerimiz bunlar hakkında ne düşündüklerini söylemelidirler. Yirmi gencin fıkıh öğrenmesi yetmiyor, hafız olması yetmiyor, tarikata girmesi yetmiyor. Ümmet-i Muhammed projesinin bu çapta düşünülüyor olması lazım.

Bunun için de; Kur'an, sünnet ve şeriat ilimleri diye sahiplendiğimiz bir davamız olsun, bir.

İki: Bu dünyada savaşın silahtan çok kültürler üzerinden yapıldığını biliyor olmamız lazım. Bu sebeple Arapça bilmeyenin İngilizce hayranlığının hayırlı bir sonuç getirmeyeceğini anlamamız gerekiyor. Bunu anlamadığımız zaman da herhangi bir şekilde savaş kazanmamız mümkün değil. İyi İngilizce, bağışıklık sistemi güçlü olmayan bir bedende mikrop gibidir. Savaş ve silahıyla düşmanı vurma maksatlı İngilizce öğrenilebilir, öğrenilmelidir. Bu da bağışıklık sistemi güçlü hâle gelmiş gençlerin yapacağı iş olmalıdır. Eğer Kur'an, sünnet ve fıkıhımıza, şeriat ilimlerimize sınıksız sarılırsak savaşın kültürler üzerinden yapıldığını bilirsek bu bize hadisteki ifadesiyle, imanımızın tadını almayı getirecektir.

Ben imanımın tadına vardıktan sonra mücahit oldum, dinim için ayakta durup cihat edecek hâle geldim demektir. Vakıflar bu mantık üzerinden senetler ve tüzükler kurmalıdır. Gençlerin sadece yaz aylarında bir kampa alınıp abdestin, teyemmümün öğretilmesi yetmiyor. Abdest ümmeti olduğu şuuruyla varılması gerekiyor. "Abdestim bana o kadar gereklidir ki dünyanın suyu çekilse abdestimin yerine yüzümü topraklarım ama yine abdestsiz kalmam!" diyen genç, abdesti biliyordur. Yoksa Hanefî mezhebine göre yüzme için havuza atlayan biri abdestini almıştır, daha ne yapsın zaten. Abdest

havuza atlamak kadar basit bir şeydir; eğer genci “yerine toprağı yüzüme sürerim yine abdestsiz yaşamam bu topraklarda” diyen şuura kavuşturamazsan.

Kardeşler,

Medine’de dünya böyle dönüyordu. Bağdat’ta Ebu Hanife dünyayı böyle çevirdi. Ribî, Rüstem’in önüne çıktığında dünyanın bu olduğunu gösterdi. Şimdi biz kendi kabuğumuza çekildiğimiz için dünyanın nasıl döndüğünü hâlâ anlamamak ve bunun da doğal sonucu olan zillete katlanmak mecburiyetindeyiz.

Batı, kendi düştüğü bataklıklarda bizim de adımızın bulunmasını istiyor olabilir. Yahudiler kendi peygamberlerine aykırı bir yolda asırlardır yürüdükleri gibi bizim de aynı akıbete uğramamızı istiyor olabilirler. Kur’an öyle diyor zaten: Kendi düştükleri sapık koridorlarda sizin de yürümenizi isterler, başka türlü de rahat etmezler, diyor ayet.

Biz ümmet-i Muhammed’iz kardeşler. Dinimiz hayat dinidir. Dönen dünyanın eksenini Allah’ın şeriatıdır. Birileri ağacın dalına tutunup ağaç sallandıkça sallandığı için ağacı kendisinin salladığını zannedebilir. Hayır, bu ekseninde Resûlullah vardır. Kim Allah’ı Rab, Resûlullah’ı Peygamber, İslam’ı yani şeriatı da din olarak kendisi için benimserse imanın tadını almıştır. İmanın tadını aldın mı bir kere, bir sarık uğruna şehitliğe razı olursun, tebessüm ederek Rabbine gidersin.

Öbür türlü de Müslüman olduğu söylenen bir ülkede “imayla namaz kılayım, Müslüman olduğum belli olmasın” diye kılıbık, gizli bir Müslüman olarak yaşarsın. İkisinin de adı Müslüman olur, Allah katında kimin hakkı nedir, onu ben bilmeyiz. Ama Müslümanlık, bir sarık uğruna asılmaya razı olan İskilipli’nin Müslümanlığıdır. Dünya hâlâ o ekseninde dönüyordur. Kıyamete kadar da o ekseninde dönecek inşallah. Belki biz şuur ve heyecan açısından o seviyeye gelmedik ama Allah’ın nice kulları o seviyededirler. Onların feyiz ve bereketiyle de dünya hâlâ yörüngesinde dönmektedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.